

גמ"ר 6361/12 - מדינת ישראל נגד גיא עמרני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

גמ"ר 15-12-6361 מדינת ישראל נ' עמרני

בפני כבוד השופט שרתית זוכוביצקי-אורן
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גיא עמרני

הנאשם

גזר דין

העבירה והעבך

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של גרם מוות ברשלנות בגין סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 ובعبارة של סטייה מנתיב נסעה בגין סעיף 40(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה.

עובדות המקירה בהתאם להכרעת הדין הן כי ביום 14.10.12:15 בשעה 18:12 נаг הנאשם ברכבו הפרטី במהירות המותרת בכביש מס' 386 מכיוון נס הרם לכיוון ירושלים. הכבש הוא דו סטראי בעל נתיב אחד לכל כיוון. באותה שעה נסעו בכביש רוכבי אופנוו ביןיהם מאור בבל' זיל (להלן: "המנוח"). בצד הדרך מימין לכיוון נסיעת הנאשם על סף השול, עמדו אנשים שבאו לצפות ברוכבי האופנוו מבצעים תרגילי רכיבה ולצלם.

הנאשם שהבחן מבועד מועד בקבוצת האנשים בימין הדרך החליט באופן מודיע ובמטרה למנוע סיכון של האנשים שעמדו על השול לסתות שמאליה. הנאשם סטה כר שרכבו חזה את קו הקטועים המפריד בין הנתיבים וכרבע מרכבו היה בנתיב הנגדי. כ- 70 מטרים ממוקם הסטייה ישנו עיקול שלא אפשר לנאים לראות את המשך הכביש.

מאחורי העיקול הגיע המנוח רכב על אופנוו במהירות גבוהה מהモתר כשהוא עולה ממצב השכבה של האופנוו ומצוי לצד שמאל של הנתיב מכיוון נסיעתו בסמוך לקו הפרדה. במצב זה לא עלה בידי הנאשם או המנוח לבлом או לסתות והם התנגשו כשרכב הנאשם מצוי בתוך נתיבו של האופנוו. כתוצאה מההתנגשות נהרג רוכב האופנוו.

בಹכרעת הדין קבעתי כי הנאשם התרשל עת סטה יתר על המידה ולא צורר לתוך נתיב הנגדי, וכי היה לו די זמן

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

להחליט על אופן תגובתו בהתאם לנسبות שנוצרו בכבש. עם זאת קיבלתי את טענת הנאשם כי לעמודים לצד הדר ולמנוח יש אשם תורם גבוה בשיעור של 50% לקרות התאונה. עם זאת קבעתי כי רשלנותם לא נתקה את הקשר הסיבתי בין התוצאה הקטלנית לרשלנות הנאשם.

בהתאם להחלטת הדיון ציינתי כי לאשם התורם הגבוה של המעורבים תהיה השלכה ממשוערת לעניין העונש.

ה הנאשם בן 32 בעל רישיון נהיגה משנת 2009 ולחובתו 2 הרשעות קודמות בתעבורה מסווג ברירת משפט. אין לנאם עבר פלילי.

תקנון השירות המבחן

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו אדם נורטטיבי, ערכיו המשקיע מאמצים ניכרים לתפקיד באופן מיטיב ויצרני. הנאשם חווה באופן קשה את התאונה ותוצאותיה וכן את מעורבותו בהילך. עוד התרשם שירות המבחן כי ככלל הנאשם הינו נהג אחראי שאינו מאופיין בדפוס נהיגה מסוכן או בעיתוי וכי התאונה הינה אירוע חריג בחיו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות על קרות התאונה ותוצאותיה וחושתחש את אשמה ומזכקה בהיותו אחראי לאובדן חיים. על אף שהוא מתיחס לחוסר זהירותו של המנוח הוא אינו מטשטש את אחריותו. הנאשם ביתא כאב וצער על מותו של המנוח והתייחס לסללה של משפחת המנוח וסיבלה.

ה הנאשם ביתא חשש מישיבה בכלא ועם מגע עם אוכלוסייה עברית ובקש כי תוטל עליו עונישה שתאפשר לו לחוות כפירה אך תאפשר לו להמשיך במחויבותו התעסוקתית והלימודית.

שירות המבחן מסיכון נמוך ביותר להישנות העבירה אך לנוכח חשש מהשפעתה הטריאומטית על הנאשם המליך על מסגרת טיפולית תומכת.

שירות המבחן המליך להטייל על הנאשם מסר בדרך של עבודות שירות, צו מבנן למשך שנה כדי ללוות אותו ולשבצו בקבוצה טיפולית לאנשים שהורשוו בגין מוות ברשלנות. במידה ולא יושת על הנאשם מסר המליך שירות המבחן על הטלת הצו של"צ בהיקף של 400 שעות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הமמונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות והמליך על השימוש בבית חולים איכילוב בת"א.

טיעונים לעונש

עדותם של אבי המנוח

מר יעקב בבל, אביו המנוח סיפר כי בנו היה בחור חזק, חסן שסייע רבות לו ולאשתו. בנו היה ספורטאי ולמגנת ליבו אהב אופניים. לדבריו הטרגדיה הנוראית ריסקה את המשפחה עד היסוד והפכה אותו לשבר כל. בני המשפחה והחברים מתקשים עד היום להתגבר על לכתו של הבן.

אבי המנוח הביע כעס כלפי הנאשם על משicit ההליכים ועינוי הדין ובקש שלא לرحم על הנאשם ולהשיט עליו את מלאו העונש. עוד ציין כי אין לו עניין שהנאשם יatk לכלא, אלא שיפסל לאורך זמן ויושטו עליו פיצויים.

עדותה של אמו של המנוח

גב' רינה בבל, אמו של המנוח, ספרה כי המנוח סייע להם רבות ולשם כך נשאר לגור בקשרתם. לאחר שננהרג, גلتה כי בנה היה מסייע להרבה מאוד אנשים.

התאונת אלצאה אותם לעזוב את הדירה בה התגוררו וגם בכך היה קושי רב. לדבריה מאז המקורה התדרדרה בריאותו של בעלה והוא זקוקה לעזרה יומיומית.

עוד צינה כי היא אינה מוטרדת מעונשו של הנאשם אלא מפני השחרת שמו של בנה, שעוזר וכייע לכל מי שסביבו.

טעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה טען כי ככל העינשה ההולמת בעבירות גרם מוות ברשלנות כתוצאה מתאונת דרכים היא מסר בפועל וזאת בשל עקרון קדושת החיים, משיקולי הרתעה ולנוכח הפגיעה הקשה במשפחה ובקרוביו של המנוח. לטענתו אין ליחס לנטיות האישיות של הנאשם בעבירה זו, שאינה מלאה בכוננה פלילית משקל רב בשל אופייה המייחד וכיוון שלרוב היא מבוצעת על ידי אנשים נורמטיביים שהנאשם אינו שונה מהם.

לטענתו החובה להילחם בקטל בכבישים ובריבוי עבירות התעבורה מהHIGH מדיניות עונשה מחמירה ועל בית המשפט להעביר מסר לנוגדים המתרשלים וגורמים בנהיגתם לתוכאה טראגיית.

ב"כ המאשימה הפנטה להכרעת הדין בה נקבע כי הנאשם היה מרחק וזמן מספיקים על מנת לככל את מעשיו קודם שסתה מנתקו. לטענת המאשימה מדובר לפחות ברף הבינו של הרשלנות זאת בשל הסטייה לנטייב הנגדי שבוצעה לפני עיקול.

ב"כ המאשימה טען כי בנסיבות אלה נע מתחם העונשה בין 12-8 חודשים מאסר בפועל והפנה לפסק דין המתיחסים לרף העונשה במצב של סטייה מנתק. בפסק דין אליהם הפנה ב"כ המאשימה הוטלו עונשי מאסר ארוכים ממשמעותית מהמתוחם אליו התייחס.

עוד ציין כי שירות המבחן רואה נגד עינוי את שיקומו של הנאשם וכאן אין בכך כדי לחייב את בית המשפט.

בנוסף ביקש ב"כ המאשימה להثبت על הנאשם פסילה שלא תפחית מ- 8 שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיזי' בעשרות אלפי שקלים.

לצורך קביעת מתחם העונשה והעונש הרואו לנԱַנְגָּמָּה הפונה ב"כ המאשימה ל- 4 פסקי דין אַתְּמָמָּה אַפְּרָט לְהַלֵּן.

לטענתו מפסקין הדין עולה כי כאשר מדובר בסטייה מנתייב, גם כאשר מדובר בנニアם נורמטיבי ללא עבר תעבורתי מכוביד יש להטיל עונש מאסר ממושך.

גמ"ר (ב"ש) 2834-03-15 מדינת ישראל נ' סקייק, לא פורסם (מיום 6.9.16) (להלן: "פרשת סקייק"). שם סטה הנאשם נהג משאית מנטיבו בכביש בין עירוני, הודה ולקח אחראיות. בית המשפט קבע כי מדובר ברשנות בינוי-גבואה והטיל על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג (ת"א) 26904-04-14 מדינת ישראל נ' זוהר, לא פורסם (מיום 14.7.20) (להלן: "פרשת זוהר") המהווה לטענת המאשימה הלהקה לעניין גרם מוות כתוצאה מסטייה מנתייב.

שם סטה הנאשם לשול וגרם למותו של אדם שעמד בשול עם רכבו ותיקן תקר. בית המשפט המחוזק קיבל את ערעור המדינה והثبت על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל וזאת על אף שקבע כי היה מקום לגזר על הנאשם 18 חודשים מאסר.

גמ"ר (ב"ש) 7427-03-11 מדינת ישראל נ' אדעימ, לא פורסם (מיום 12.3.24) (להלן: "פרשת אדעימ"), שם סטה הנאשם לנטיב הנגיד. בפסק הדין נקבע כי סטייה מנטיב נסעה אינה רשלנות קלה גם אם היא מתרחשת בשבריר שנייה ואין מדובר ברף עונישה נמוך. על הנאשם הושתו 12 חודשים מאסר בפועל.

עפ"ג 23713-12-10 (ב"ש) זילברמן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 11.3.16) (להלן: "פרשת זילברמן") שם סטה הנאשם אדם נורמטיבי ובעל עבר תעבורתי קל מנטיבו. בית המשפט גזר על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל (ת"ד 1015/07).

ב"כ המאשימה התקומם כנגד הטענה לאכיפה בררנית כלפי העומדים בשול הדרכ כיוון שלטענתו לא ניתן להשווות בין עמידתם של הצופים בשול ללא חירגה לתוך הכביש לבין נהיגתו הלא זהירה של הנאשם אשר סטה לנטיב הנסעה הנגיד.

טייעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הפantha לקבעות בהכרעת הדיון אשר יש בהם כדי להביע על קביעת מידת הרשלנות של הנאשם ועל העונש שיש להטיל עליו. לאשם התרום מצד המנוח והצופים שעמדו על השול, לעובדה שהמנוח נסע במהירות של 112 קמ"ש, לכך שהסת�性 של הנאשם הייתה במקום בו יש קו מוקוטע וລרוחב של 40 ס"מ בלבד מתחד הנתיב, לעובדה שהאופנאות היה במרכז הכביש קרוב מאוד לפס הפרדה ולכך שמעט שהבחן הנאשם באופנאות התאונה כבר הייתה בלתי מננעת.

לטענה מדובר ברשלנות רגעית ברף הנמוך ביותר של הרשלנות וכי תרומת המנוח וחבריו לקרות התאונה הייתה ממשמעותית ולכך צריכה להיות השלכה על עונשו של הנאשם כפי שנקבע בהכרעת הדיון.

ב"כ הנאשם הפantha למספר פסקי דין לצורך קביעת העונשה הולמת. אל פסקי דין אלו ATIICHIS בהרחבה בהמשך. אצ"ן כי ע"פ (ח) 2791/07 רזונטל נ' מדינת ישראל, מיום 4.2.08, אינו רלוונטי להיות והוא אינו דין בגין מוות ברשלנות אלא בجرائم חבלה של ממש.

לטענת ב"כ הנאשם אין מקום להתחשב בגין הרטעה כי עונשה חמירה בגין טעות בשיקול דעת לא תرتיע אחרים במיוחד כשמדבר ברשלנות ברף הנמוך. ב"כ הנאשם הפantha לע"פ (ח) 17-07-62250 גולדברג נ' מדינת ישראל וע"פ (ח) 13-04-41013 כרמון נ' מדינת ישראל, בהם קבוע כב' הנשיא רון שפירא כי יש לצמצם את השימוש במאסר בפועל לאנשים בעלי דפוס התנהגות עבריני מובהק ובعبירות רשלנות וככלל יש לגוזר מאסר במקרים חריגים.

עוד טענה ב"כ הנאשם לאכיפה בררנית, היות וחurf' הכרעת הדיון שמטילה אחריות גם על הצופים שעמדו בשול טרם פתחוunganם בהליך.

ב"כ הנאשם הפantha להמלצת שירות המבחן בתסaurus שלא להשית על הנאשם מאסר בפועל כלל ועל הטלת עונש של"צ בין 400 שעות. לחילופין בקשה להסתפק בעבודות שירות, פסילת רישון פחות מה邏ינימום, לא להטיל עליו קנס ולא פיצוי, היות והמנוח היה מבוטח ומשפחתו קבלת פיצויים בהתאם לחוק הפיצויים לנפגעים בתאונות דרכים.

ה הנאשם הביע צער על המקירה. לדבריו הוא תורם תרומה ממשית לקהילה והציג מסמכים רבים המעידים על כך. בנוסף תיאר את הקושי שלו עם ההליך והמשאבים שהושקעו בכך כל השנים וכן את הקושי לחיות עם הידעשה שפגע במנוח והיה מעורב באובדן חיים. הנאשם ביקש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה ולא להטיל עליו עונש כספי ולהסתפק בשירות בקהילה.

חומרת העבירה ומתחם העונשה

הקטל בכבישי הארץ שהוא מכת מדינה מזה שנים רבות וחומרתה של עבירה גرم מות ברשלנות הפוגעת בערך המקודש של קדושת החיים הובילו את בית המשפט פעמיחר פעם למסקנה, כי העונשה המחייבת הינה מאסר בפועל

מאחורי סורג ובריח.

הנאשמים בעבירה זו הינם לא פעם אנשים נורמטיבים, שגם עולםם חרב עליהם לאחר שגרמו למוות של אדם אחר. עם זאת לא יכולה להיות סימטריה בין סבלו של הנאשם בעבירה לסלבה של משפטת הקורבן.

בהתלת עונש המאסר על מי שגרם ברשלנות למוות של אדם בתאונת דרכים מובעת עדזה תקיפה וברורה כנגד תאונות הדרכים והגנה על ערך קדושת החיים.

דברי בית המשפט העליון לمثال בرع"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 13.8.14):

"הם (-עוני מאסר, ש.ז.א) משקפים את הצורך בקיופח חי אדם בדרכים, המהוה, למehrba הצעיר, תופעה שכיחה במחוזותינו, ומדיניות הענישה משקפת את היחס לקדושת חי אדם. האמת תורה דרכה, כי הענישה במקרי גרים מות ברשנותם בגדרי תאונות דרכים או תאונות אחרות היא אתגר קשה, שכן עסוקין כלל בנאים נורמטיביים שמעדו והתרשלו בהיסח הדעת של רגע, וחרב עלמן של שתי משפחות; בראש וראשונה, וברמה עילאית, של משחת הקרבן שkopfdו חייו בשל רשנותם; אליה נכמר הלב. אך במרבית המקרים ישנה גם טראומה לפוגע ולמשחחותו, לא רק בשל הענישה אלא בשל המעשה, ומאמינים אנו איפוא כי הנאים מתייסרים אף הם, בכלל וגם בפרשא שלפנינו. כפי שאמרו זאת בתיק המשפט הקודמים בתיקים אלה שלפנינו, מלאכת גדרת הדי ברגע דא קשה היא מן הרגיל, וכדברי הנשיא שmagר בר"ע 530/84 ספר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח (4) 162, 163 '...שאנו דנים בעבירה שאינה כרוכה בפגמים מוסריים או בשחיתות, אלא ביטויוCIDOU לכולנו, באופן התנהגו של האדם הנוגב ברכבי. מכל מקום, בנסיבות אלה של אבדן חיים, לעובdet מותם של הקרבנות ולקדשות חייהם נודעת חשיבות רבה בענישה; עוד משכבר הימים כתוב מ"מ הנשיא Zilberg (ע"פ 211/66 שפира נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד כ (3) 375, 382, 1966) דברים אלה שלא פג טעםם: 'לי נראה כי הוראת המינימום האמורה בסעיף 64 של פקודת התעבורה (נוסח חדש) באה לטעת בלב האזרח יחס של הכרת כבוד מיוחדת בפני קדשות החים, ولكن משוחחה רשלנותו של הפוגע המmitt שומה עליינו להטיל עליו עונש מאסר, חז' אם אשמתו היא כקליפת השום ממש - דבר שלאaire במרקחה שלפנינו'".

עקרון הגמול בענישה הוא אחד מעקרונות היסוד בשיטת המשפט . אין מדובר בצוותם בלבד בנתקם אלא בהתוויות דרך הענישה כנגד מי שחתא כלפי החברה. כל חברה מתוקנת המבקשת לשמור על חוסנה ולהגן על הפרטים בה צריכה לשמר את הזכות להעניש את מי שחתא כלפייה או כלפי מי מפרטיה, גם אם אין בעונש כדי לרפא או להשב לאחזר את תוכאות מעשו של הנאשם.

דברי בית המשפט בע"פ 6358/10 קבאה נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 11.3.24):

"עם כל הצעיר שבדרך סבורני כי יש ליתן במקרה דנן משקל מכריע לשיקולי הגמול וההרעתה ואין בנסיבות האישיות של המערער כדי להקטין את הצורך בהעדפת האינטרס הציבורי כי על המושיעים בעבירות גرم מות ברשנות יוטל עונש מאסר בפועל,

כך שיועבר לכל החברה מסר חד ונברור כי יש להקפיד על חוקי התנועה על מנת להילחם
בנוגע תאונות הדרכים, הגובה מחייב כבד מדי יום."

סעיף 64 לפיקודו קובע כי העונש בעבירה של גרם מוות ברשלנות נע בין מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות ועד 3 שנים מאסר בפועל.

בע"פ 6755/07 **אלמוג נ' מדינת ישראל**, לא פורסם מיום 16.11.09, נקבעו הכללים המנחים למלאת גזירת הדין בעבירות של גרם מוות ברשלנות כתוצאה מתאונת דרכים:

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיות העונשה הרואיה בעבירה של גרים תאונות דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל הנسبות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעירות אחרות המלצות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיעוד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

קביעת רף העונשה תבוצע על פי מידת הרשלנות של הנאשם. לצורך קביעת רמת הרשלנות יש לבחון את נסיבות גרים תאונה, האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלו לרשנות זו עבירות תעבורה נוספת והאם ישנו אישם תורם מצד ג'. עוד תהייחסו בתו המשפט למספר הנפגעים כאלמנט לקביעת העונש.

גם בע"פ (ת"א) 15-10-40285 **מדינת ישראל נ' פישמן**, לא פורסם (מיום 15.12.21) נקבע כי אין להסתכל על מתחם העונשה בجرائم מוות ברשלנות בתאונת דרכים כמקשה אחת ויש לבדוק מתחמים לפי רמת הרשלנות. [הערעור לבית המשפט העליון נדחה ברע"פ 501/16 **פישמן נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 16.2.14)]

בקביעת מתחם העונשה ATIICHIS לפסקין דין בהם הורשע הנאשם בגין גרמה למותו של אדם בנסיבות דומות כשם שלמנוח או לצד ג' יש אישם תורם. כמו כן ATIICHIS לפסקין דין אליהם הפנו הצדדים.

בטעינה הפניה המआימה לפסקין דין בהם לא הייתה רשלנות תורמת לצד ג'.

בפרשת זולברמן אליה הפניה המआימה, סטה הנאשם לטען הנטייה הנגדי וכתוואה מכך נהרגה פעוטה כבת 3 ונפצע קשה לצד בן 11. הנאשם הכחיש אשמתו והורשע לאחר הליך הוכחות אך הביע חרטה על המקרה. עברו התעבורתי של הנאשם מקל אך כולל שתי הרשות בעבירות של סטייה מנוטב. הנאשם שהינו אדם נורמטיבי סבל מטרואומה בעקבות התאונה. בית המשפט השית על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל, 15 חודשים מאסר על תנאי ופסילת רישויון למשך 10 שנים.

שם נקבע כי:

"నכון כי אין מדובר ביציאה לעקבות מסוכנת וגם לא מדובר בהיגזה פרועה של הנאם. אולם, כאשר נג זם רכב בכביש בין עירוני בו לא הותקנה גדר ביטחון, כאשר לפני מסלול אחד בלבד אשר יועד לכיוון נסיעה אחד וכל סטייה מנתיבו עלולה להוביל להתנגשות חיזית עם התנועה בכיוון הנגדי. נדרשת מאותו הנהג ערנות מרבית ותשומת לב מוגברת לנעשה על הכביש".

חשיבות הזהירות הנדרשת ממנה גבואה יותר ממצב של נהיגה בכביש בו הכביש חד סיטרי ודוחתי.

סטייה מנתיב הנסעה בתנאים המתוירים לעיל אינה רשלנות קלה ואין מדובר ברכף הנמוך של רשלנות המתרכשת בשבריר שנייה.

אובדן הנתיב ללא סיבה בכביש מסווג זה המחייב ערנות מקסימלית, מעידה על רשלנות ברכף שאינו נמוך."

בפרשת אدعאים אליה הפניה המאשימה, סטה הנאם עם רכבו מנתיבו למסלול הנגדי. כתוצאה מההתאונת נהרגה אחת הנוסעות ברכב הנפגע, ושניים מהנוסעים האחרים נחבלו קשות. הנאם אדם נורטביי לקח אחריות על התאונת והביע חריטה. הנאם בעל ותק נהיגה קצר אשר הספיק לצבור 3 עבירות קודומות אחת מהן בעירה של סטייה אסורה מנתיב. בית המשפט הבחן בין מקרה זה לבין המקרה בפרשת זילברמן בשל העובדה שהנאם לקח אחריות למשעו ולא ניהל הוכחות אך קבע כי לנוכח רף הרשלנות אין מדובר בנסיבות המצדיקות עונשה בדרך של מסר בעבודות שירות בלבד. בשים לב לעברו התעבורי השית בית המשפט על הנאם 12 חודשים לRICTSI בפועל, 12 חודשים מסר על תנאי ופסילת רישון למשך 14 שנים.

בפרשת סקיק אליה הפניה המאשימה, נהג הנאם במשאית משקלה 14 טון שאליה היה מחובר נגרר במשקל 7 טון. הנאם נסע בכביש בין עירוני בעל מסלול אחד לכל כיוון שבין המסלולים מפריד קו קטיעים. הנאם סטה לתוך המסלול הנגדי, התנגש ברכב וגרם למוותה של אישה ולפציעתו הקשה של בנה בן ה-8. לאחר ההתנגשות ברכבה של המנוחה המשיך בנסעה עד לעצירה מוחלטת תוך הדיפת הרכב הנפגע. בית המשפט השית על הנאם עונש מסר של 15 חודשים בפועל, 5 חודשים מסר על תנאי, 15 שנות פסילה, פיצויים למשפחה המנוחה בגובה 30,000 ₪, פסילה על תנאי.

בפרשת זוהר מישנת 2014 אליו הפניה המאשימה, נדון ערעורו של נאשם שנאג בשעת לילה בנתיב הימני מבין שלושה וسطה לפטע לעבר השול ופגע ברכב שעמד עמוק בעמוק השול ובנагו שהיה מחוץ לרכב לצורך טיפול בתקר ולبس אפוד זוהר. בבית המשפט לטעבורה נקבע שמתחם העונשה הראוינו בין 6 חודשים מסר בעבודות שירות לבן 15 חודשים מסר בפועל וגורר על הנאם 10 חודשים מסר בפועל ו- 26 חודשים מסר על תנאי.

בית המשפט המחויז החמיר את עונשו של הנאם ל- 16 חודשים מסר בפועל ומайдך נגזרה עליו שנת מסר על תנאי. יתר הרכיבים נותרו ללא שינוי. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע כי העונש נמצא בתחום העונשה.

モצתת אני לנוכח צטט מתוך פסק דין של בית המשפט המחויז בעפ"ג (ת"א) 26904-04-14 **זוהר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 2.7.14) שהוגש על-ידי המאשימה באשר לרמת הרשלנות במקרה של סטייה מנתיב ומשמעותה של "רשלנות רגעית" שהתקבלה על-ידי בית המשפט העליון:

"לשיטتنا מדובר ברשנות ממשית שניתנית להגדרה כרשנות חמורה: נסוע לו המערער בכיביש פתוח, דבר אינו חוסם את שדה ראיינו, המנוח היה עם אפוד זהה, ניתן היה להבחן בו, המנוח מצוי על השול והמערער אמר אוור היה להבחן בו במועד. המערער ככל הנראה לא הבחן בו ומכל מקום לא נהג תוך התחשבות בכך זה וסתה לשול מסיבה שאיננה ידועה ואיננה ברורה. סטייה לשול כלל - יכולת להיעשות רק במקרים מצוקה, שעיל-כן הנהיגה יכולה צריכה להיות תוך הקפדה על אי-ירידה אליו. בימ"ש קמא קבוע ובצדק כי רכב המנוח היה כלו בתוך השול. המערער התנתק בו בחזקה פעמיים והעיף את המנוח כמתואר לעיל, בגין "הרשנותיות" בתיקים מסווג זה, סטייה שכזו ללא סיבה מהוועה רשנות חמורה וכך היה מקום להגדרה.

כיוון שהסנגורייה ייחסה משקל רב להגדרת הרשנות כרשנות רגעית נאמר את הדברים הבאים:

בתיקי התאונות ככלל וجرائم מוות ברשנות ביניהם מדובר תמיד ברשנות רגעית, שהרי אין מדובר במשעים מתוכננים. תאונות דרכים טיבן וטבען שהן גורמות ממשךثنויות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכן הביטוי רשנות רגעית גם אם הוא נכון לפחות מזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשנות ואיננו מציבע על אף שמדובר ברשנות קלה.

כאמור, במקרה הנוחוי הרשנות היא שימושית. נראה לנו על כן כי יש ממש בטענת המדינה שלא לרשנות מסווג זה שומר מתחם הענישה שתחילתו ב- 6 חודשים העבודה שירות.

מקובלת علينا הטענה שמתחם ענישה שתחילתו בעבודות שירות צריך להישמר לאותם מקרים שבהם הענישה במאסר באהו לתת ביטוי לערכם של חי אדם בהבדל מביטוי להיקפה של הרשנות. שגה על-כן בימ"ש קמא כאשר סבר שהזה הרף התחthon ההולם את הנסיבות שהוכחו. מתחם הענישה בעניינו צריך לשיטتنا לעמוד על 12 עד 24 חודשים מאסר. מתחם זה משקף הן את מעשה העבירה בניסיבותו ואת הענישה הנוגעת כפי שהוא באה לביטוי בפסקתם של בתי-המשפט על כל ערכותיהם".

פסק הדין בפרשת זהר מיצב מחדש את רמת הרשנות בסטייה מנטיב וקבע שגם אם הרשנות היא לכוארה רגעית בשל היסח הדעת אין באורך האיווע הרשמי כדי לקבוע את מידת הרשנות הנובעת ממנו, והסח הדעת ביחס לתנאי הדריך עשויים להעיד על רשלנות מבינונית ועד גבואה.

במקרה דן המאשימה שבאה וטעה כי אין מדובר ברשנות רגעית גם מכח העובדה שהיא לנאים די והותר זמן לתכנן מהלכי ולהימנע מסטייה מוגזמת לנטיב הנגיד.

סבירה אני כי הזמן אינו האומדן היחיד לקביעת רמת הרשנות אלא גם ההצדקה לסתיה. אין חולק כי הנאשם בקש לנוהג בזיהירות ולהימנע מפגיעה בעומדים לצד הדרך, אלא שלצורך כך סטה יתר על המידה ולא נמנע מעבר לנטיב הנגיד מבלתי שהוא צריך בכך. אני סבורה כי אין מדובר ברשנות חמורה אלא ברשנות נמוכה עד בינויית וזאת בתהักษ בערך שבמקום הסטייה היה קו קטעים וכי הנאשם האט. כמו כן יש להביא בחשבון את המהירות הגבוהה בה נסע המנוח מן העבר השני של הכביש ואת ההפרעה של העומדים לצד הדרך. כשמשלבים את כל הנסיבות כאמור יש לקבוע כי מדובר ברשנות ברף הנמור עד בינויו ומכאן יש לגזoor עונשו של הנאשם.

אצין כי איש מהעומדים בשול לא נכנס בפועל לתוך הנטיב של הנאשם של הנאשם ואולם ריכוז אנשים ואופנוועים על השול חלקם עומדים על פס השול עצמו עשויה לסייע את החלטת הנאשם לסטיות כדי להימנע במקרה בו מישחו יכנס לכיביש

במפתח. רשלנות הנאשם נובעת עמוק מנקודת הבטיה אל תוך הנטייב הנגדי ובפרט כשלפנוי במרחב של 70 מטר לפני מצוי עיקול בכביש שאינו מאפשר לו לראות את המשך הדרכן.

בשונה מפסקין דין אליהם הפניה המאשימה בהם לא הייתה כל הצדקה לסתיה מקו הנסיעה, במקרה זה ניתן הסבר לסתיה גם אם לא מיידת הסתיה שבוצעה בפועל.

ב"כ הנאשם הפניה למספר פסקין דין בהם נקבעה רשלנות תורמת לצדים אחרים בתאונת או שבהם נקבעה דרגת רשלנות נמוכה לנאים.

בע"פ (מרכז) 42557-11-12 **ニסימ נ' מדינת ישראל**, מיום 24.2.14, התקבל ערעור הנאשם הנושא שהורשע בגרימת מוות ברשלנות עת נסע לאחר לטקטור באתר בניה ודרס למאות את מנהל העבודה. שם נקבע כי הייתה רשלנות רשלנות תורמת למנהל העבודה שלא חידד נחלי עבודה ושעמד בשטח המת של הטקטור והורה לו לנסוע לאחר. בעריכאה הראשונה נגזרו על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל ופסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים. בית המשפט קיבל את העורoor על חומרת העונש וקבע כי בשל הרשלנות התורמת, יש להפחית העונש ל- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ופסילה למשך 6 חודשים. יתר העונשים (קנס של 10,000 ₪ ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים) נותרו ללא שינוי.

בगמר (ת"א) 211-03-14 **מדינת ישראל נ' גואטה**, מיום 11.9.14 (להלן: "פסק דין גואטה"), אושר הסדר טיעון בשל הנסיבות הייחודיות של המקרה, שلطעמי הין מקרים באופן ניכר מה מקרה שבפני. שם מדובר בנהג שנסע ברמזוזיר ירושה מהבhab כאשר המנוח שנסע בקטנו נכנס לצומת כשברמזור בכוונו דלק אדום. בשל הרשלנות התורמת של המנוח הוטלו על הנאשם של"צ בהיקף של 200 שעות, פסילה של 30 חודשים, פיצוי ומאסר על תנאי. סבורה אני כי מקרה זה אינו יכול להשיליך על מקרה דין ויש כאן סטייה ניכרת מרמת העונישה בתיקי גרם מוות ברשלנות בשל הנסיבות היוצאות דופן אליהם התייחס אף בית המשפט.

בגמר (נץ') 2761-11-08 **מדינת ישראל נ' אзорור**, מיום 12.6.14, חסם רכב הנאשם חלק מהנטייב הנגדי בו נסע המנוח רוכב קטנו. לרוכב הקטנו שנהרג הייתה רשלנות תורמת בשל אופן נסיעתו כיון שהנאים לא חסם את כל הנטיב והמנוח נסע קרוב לאמצע הכביש בשמאל הנטיב. בית המשפט קבע כי הנאשם התרשל בדרגה נמוכה בעודו למנוח היה אשם תורם. לפיכך נקבע כי מתחם העונש ההולם את הנסיבות נע בין בין מאסר קצר של מספר חודשים בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ותקופת הפסילה נעה בין 6 שנים ל- 10 שנים. על הנאשם הושטו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, 8 חודשים מאסר על תנאי, פסילה למשך 7 שנים, פיצוי בסך 5,000 ₪ וקנס בסך 3,000 ₪.

בע"פ (נץ') 1300/07 **באבד נ' מדינת ישראל**, מיום 15.1.08, הורשע הנאשם גרם מוות ברשלנות. הנאשם נסע בנתיבו והתנגש ברכב שעמד בשול שחלק ניכר ממנו היה בתוך נתיב נסיעתו. בשל הרשלנות התורמת הגבוהה שייחסה למנוח הושטו על הנאשם עונשים ברף התחתון של מתחם העונישה. על הנאשם נגזרו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 6 שנים, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪. העורoor על חומרת העונש התקבל באופן שהפסילה הופחתה ל - 4 שנים.

בע"פ (ח') 914/06 **רוזנברג נ' מדינת ישראל**, מיום 16.11.06, בצע הנאשם פנית פרסה לנטייב הנגיד כשהרכב שנسع מאחריו התנגש בו תוך כדי ביצוע הפניה. בפסק הדין נקבע כי לנаг הרכב שנسع אחריו הנאשם הייתה רשלנות תורמת כיוון שנаг בשכירות, במהירות גבוהה מהモטור וכשהנוסעים ברכב אינם חגורים. בשל הרשלנות התורמת נגזרו על הנאשם 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 4 שנים, 8 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪. הע逮ור על חומרת העונש נדחה.

בע"פ (-מ) 30396/06 **עמדני נ' מדינת ישראל**, מיום 3.5.07, הורשע נאשם בجرائم מוות ברשלנות בכר שפגע בהולן רجل שהתרף לכਬיש לקרהת סיום חיינו. בפסק הדין נקבע כי הנאשם אחראי לתאונת המוות ולא הבחן בהולן الرجل ולא נקט באמצעי זהירות על אף שראה קבוצת הולכי רגל עומדים במרכז הכביש. בית המשפט קיבל את הטענה כי להולן الرجل היה אחם תורם בכר שזכה את הכביש "בחוסר זהירות מופלג" כלשונו. על הנאשם הושטו 4 חודשים מאסר בעבודות שירות, 7 חודשים מאסר על תנאי, פסילה למשך 5 שנים, פסילה על תנאי וקנס בסך 3,000 ש"ח. הע逮ור נדחה.

בע"פ (ח') 2320/07 **מדינת ישראל נ' רומל**, מיום 27.12.07, הורשע נאשם בجرائم מוות של הולך רجل שהתרף לכబיש. הנאשם נהג במהירות גבוהה מהモטור. בשל רשלנותו התורמת של המנוח נגזרו על הנאשם 6 חודשים בעבודות שירות ו- 12 שנות פסילה. הע逮ור התקבל רק באשר לניכוי 90 ימי הפסילה המנהלית מהפסילה שהושטה בגין הדין. רשות הע逮ור בבית המשפט העליון אף היא נדחתה (רע"פ 1247/08 מיום 7.9.08).

בע"פ (ב"ש) 35342-12-16 **מדינת ישראל נ' ארץ**, מיום 12.7.17, הורשעה נאשמה בجرائم מוות ברשלנות של הולן רجل שזכה במעבר חייה. בגין הדין נקבע כי רשלנותה הנאמנת הייתה ברף הנמור והושתו עליה 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי, פסילה למשך 6 שנים, פיצוי על סך 10,000 ₪ וצו מב奸. לא נקבעה רשלנות תורמת למנוח אך נתנה התייחסות מיוחדת לנושא השיקומי בהרשעה בעבירות של גרם מוות ברשלנות.

בנוספ' לפסקי דין שהוגשו על ידי הצדדים, חשוב להפנות למספר פסקי דין נוספים כדי לשקוף באופן מואzon את מתחם הענישה. זאת במיוחד לאור העובדה שהasmaה הפניה לפסקי דין בהן הנסיבות היו יותר מהמקירה שבפני בהחלטה שבס' הנאשם הציגה פסקי דין בהם העונש שהוטל על הנאשם היה נמוך מעונש המינימום הקבוע בחוק.

בגמ"ר (ת"א) 3435-10-14 **מדינת ישראל נ' מזרחי**, מיום 28.6.15, הורשע נאשם בجرائم מוות ברשלנות של הולן רجل במעבר חייה. הנאשם נהג במלגזה ולא הבחן בהולן الرجل שנכנס לכబיש מבלי לשים לב למלגזה המתקרבת וכשהוא נושא לוח פלסטי גדול שהסתיר חלק ניכר ממנו (רשלנות תורמת מסוימת). נקבע כי הנאשם התרשל ברף הבינוני ומשכך מתחם הענישה הרלוונטי לעבירה ונסיבותיה נע בין 6 חודשים - 18 חודשים מאסר בפועל ופסילה הנעה בין 7 שנים ל-15 שנים. לנאשם עבר תעבורתי הכלול שתי הרשעות בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולן רجل. על הנאשם הוטלו 6 חודשים מאסר בפועל בגין סורג ובריח, פסילה למשך 7 שנים, מאסר על תנאי של 6 חודשים ופיצוי בסך 6,000 ₪.

בגמ"ר (פ"ת) 6236-09-14 **מדינת ישראל נ' פרבשטיין**, מיום 16.2.17, (להלן: "פסק דין פרבשטיין") הורשע הנאשם בجرائم מוות ברשלנות. הנאשם פגע בהולך רגל שחצה את הכביש שלא מעבר חציה. בין הצדדים הוסכם כי אין מדובר ברשלנות ברף הגבורה וכי להולך הרجل רשלנות תורמת מסוימת. בית המשפט קבע כי מתחם העונשה לא יכול להיות מתחת למינימום הקבוע בחוק ומשכך קבע כי העונש הראוי הוא בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 7 חודשים מאסר בפועל, פסילה למשך 10 שנים, פיצויים על סך 25,000 ש"ח, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

בגמ"ר (ת"א) 3868-12-12 **מדינת ישראל נ' ابو אלקיים**, מיום 13.9.9, במסגרת הסדר טיעון הורשע הנאשם בגין מוות ברשלנות. הנאשם סטה עם האוטובוס בו ניג לשול השמאלי, בו עמד רכב ואחריו אופנוו. נקבע כי הנאשם לא שמר על מרחק מספיק מהאופנוו ולא בלם או סטה מעט ימינה כדי למנוע את התאונה. כמו כן נקבעה רשלנות תורמת למנוחה. המאשימה הסכימה ל- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם בצויר עמו רשלנותו הנמוכה יחסית והאשם התורם של המנוח. עם זאת בשל עונש המאסר המלא בקשה להשיט על הנאשם פסילה של 7 שנים. על הנאשם נגזרו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 5 שנים, קנס בסך 2,500 ל"נ, פסילה על תנאי, 12 חודשים מאסר על תנאי ופיצויים למשפחה המנוח על סך 10,000 ל"נ.

בעפ"ת (מרכז) 36709-01-15 **מדינת ישראל נ' ابو רmileה**, מיום 15.3.31, התקבל ערעור המדינה על קולת העונש, שנגזר על שני נאים שגרמו למוותו של נוסע ברכבו של אחד מהם. הנאשם אחד ניג במשאית לאחר שהחליף את חברו ששח עייפות ועצר בשול הדרכ, תוך השתלבות חרזה לתוך הנתיב הימני בדרכ. הנאשם השני נסע באותה שעה ברכבו בנතיב הימני בכביש. נקבע כי שני הנאים התרשלו בנהוגתם, האחד באופן השתלבותו בנතיב, והשני בכך שלא האט ולא אפשר השתלבות. בבית משפט קמא הושטו על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים, מתוכם 45 ימים במאסר מאחורי סורג ובריח ופסילה למשך 10 שנים. על הנאשם שהשתלב ביום הושת גם פיצויי למשפחה המנוח. בית המשפט קבע כי אחראיהם של הנאשם הייתה זהה ולשניהם רף רשלנות נמוך ומכאן העונש הדומה. נקבע המחויז קיבל את העמדה לפיה בקביעת רמת הרשלנות יש להתחשב ברמת הרשלנות התורמת של הניג אחר. נקבע כי לא נפלה טעות בקביעת מתחם העונשה של 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 30 חודשים. בית המשפט המחויז קבע כי חרף העובדה שרמת הרשלנות הייתה נמוכה אין נסיבות המצדיקות סתייה ממידיניות העונשה הנוגנת. لكن נקבע כי 6 חודשים ירוצו במאסר ממש.

מתחם העונשה בעבירה של גرم מוות ברשלנות נמוכה ובמיוחד במקרים בהם ישנה רשלנות תורמת של צד ג' נع בין 6 חודשים מאסר ברף הנמוך שיכול שיבוצע בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר. אני סבורה כי כפי שנקבע בפסק דין פרבשטיין אין מקום לקבוע מתחם שתחתיו נמוך מעונש המינימום הקבוע בחוק. עונש הפסילה נע בין 4 שנים ברף הנמוך ועד ל- 12 שנים.

אצין כי הסדר הטיעון בפסק דין גואטה חורג מהעונשה המקובלת בתיקי גرم מוות ברשלנות.

קביעת מיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונשה יקבע בהתאם לנסיבות במרקחה, עברו של הנאשם, בשאלת אם נטל הנאשם אחראיות על מעשיו, במידה רשלנותו ובמידת הרשלנות התורמת של הצדדים שלישיים.

לצד עונשי מאסר ופסילה מושת עונש פיצוי למשפחה המנוח, המהווה פיצוי סימלי בלבד, שכן את שאבד להם אין כל דרך להשיב. הפיצוי הוא עונשי סימלי ואינו בא במקום הפיצוי הביטוחי.

העונש המתאים לנאהם

העונישה היא אינדיבידואלית, והוא נקבעת בהתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170).

לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם העונישה המקובל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקל מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזית וזאת בהתאם לנסיבות האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה. כך גם קבע החוקן אפשרות לחזור ממתחם העונישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.

בעבירות גרם מוות ברשלנות ינתן לנסיבותו האישיות של הנאשם משקל מסוים אך לא מכריע. מהפסקה עולה כי גם כאשר מדובר בנאשם נורטטיבי שחוווה אף הוא קושי רב כתוצאה מהתאונת ראווי למצב את העונישה בעבירות מסווג זה במאסר הפועל.

אין מקום להשוות בין אסונו של הנאשם אל מול אסונה של משפחת הקורבן. יש להפנים את צורך בעונישה ברורה ומשמעותית לאחרורי סורג וברית, צזו המעליה על נס את ערך קדושת החיים וambilאה בחשבון קודם כל וראשית לכל את המנוח ומשפחתו, את אלו שעולמים חרב עליהם במלוא מובן המילה ולנצח כתוצאה מהתאונת, אשר לא הייתה מתרחשת אלמלה רשלנותו של הנאשם.

עם כל הצער, על הקושי שישב מאסר בפועל על הנאשם עליו לשלם את חובו לחברה.

על משפחת המנוח לדעת כי דמו של יקרים אינו הפקר וכי מי שהביא למוותו יתן על כך את הדין. אסונה של המשפחה הוא נצחי, עונשו של הנאשם עם כל הקושי הגלום בו אך זמני הוא.

מפסקי הדין אליו הם הפנתה ב"כ הנאשם ומפסקי דין נוספים עולה כי קיימת מגמה של הקלה בעונישה בעבירות גרם מוות ברשלנות, במקרים בהם רף הרשלנות אינו גבוה (עפ"ת (ח') 17-07-62250 **גולדברג נ' מדינת ישראל**, מיום 19.10.17, וע"פ (ח') 13-04-41013 **כרמן נ' מדינת ישראל**, מיום 4.3.13, ועפ"ג (ח') 17-11-40674 **علي נ' מדינת ישראל**, מיום 1.2.18). בפסק דין ישנה מדיניות ענישה המאפשרת להימנע ממאסר בפועל מקום שאין מדובר ברשלנות ברף הגבוה ביותר וכשאין מדובר בנאשם בעל דפוסים עבריניים.

על אף האמור, על פי רוב, הכלל על פי פסיקת בית המשפט העליון הוא כי יש להשית בעבירות של גרם מוות ברשלנות מאסר בפועל כהכרה בערך קדושת החיים ושל הצורך להרטיע.

עם זאת יודגש כי בקביעת העונש המתאים לנאשם אוון לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של [ראו תפ(ח)י 13-11-43073 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

מצאי למקם את הנאשם ברף הנמור-בינוי של מתחם הענישה.

מידת רשלנותו של הנאשם הינה ברף זה וזאת נוכח מידת הסטייה לנطיב הנגדי, העובדה כי סטה לנطיב הנגדי על אף שהיא לו מספיק זמן להגיב אחרת להפרעה בשול הדרך ובשים לב לכך שלא יכול היה לראות את המשך הדרך בשל העיקול.

לשכנותו של הנאשם נוספה רשלנותם התורמת של העומדים בשול וכן רשלנותו של המנוח. המנוח אשר ביצע תרגיל רכיבה בכביש שאינו מיועד לכך בשעה בה קיימת תנועת כלי רכב והצופים אשר עמדו לצד הדריך, בין היתר, כדי לתעד את נסיעתו של המנוח יצרו סיכון אשר למרבה הצער והכאב התmesh במלוא עצמתו. דברים אלה נאמרים עם כל הכאב והצער למשפחת המנוח ולחבריםיו אשר כאבם הקשה מנשוא לעולם לא רפואי.

רשלנותו של הנאשם הتبטהה בחוסר מודעות לסיכון שהוא נטל כאשר החליט לסתות לנطיב הנגדי. אך יחד עם זאת הנאשם מצא עצמו בסיטואציה מורכבת שלא הוא יצר מלכתחילה, אף אם הגביל את הסיכון בהתנהגותו.

בהקשר זה אצין כי אינו מקבלת את טענת ב"כ הנאשם ל "אכיפה בררנית" עם זאת בהחלט ראוי לבצע אכיפה מוגברת מכאן ולהבא נגד תופעת המשחקים בכביש ולהרתיע מפניה.

בנסיבות אלה אני סבורה הרתעת הרבים אינה הבט מרכזית בגורם עונשו של הנאשם.

הנאשם שבפני הנה אדם נורמלי אשר תורם לאורך שנים מזמן לקהילה . עברו התעבורתי של הנאשם מקל ואין לו עבר פלילי.

שירות המבחן התרשם כי התאונה הינה אירוע חריג בחיי ומיסכוי נמור להישנות העבריה.

העובדת שהנאשם ניהל הליך הוכחות אינה עומדת לחובתו משהוכיח למעשה רשלנות תורמת של המעורבים בתאונה.

שירות המבחן ממליץ להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות וזאת על מנת לאזן בין רשלנותו הנקודתית של הנאשם לבין התנהלותו הנורמטיבית לאורך שנים כדי שיוכל לתרום מכישורי ולחווות כפירה תוך שימור תפקודיו הנוספים בחיים.

בהתחשב במידת הרשלנות של הנאשם, באשם התורם המשמעותי של המעורבים ולנסיבות האישיות של הנאשם וכן בשים לב לתקיר מצאי שלא להשית על הנאשם מאסר בגין סורג ובריה.

אצין כי הטלת צו של"צ הנה עונשה החורגת ל刻苦ה ממתחם העונישה שאינה הולמת את נסיבות המקורה שבפני.

עם זאת לצד עונש מאסר בעבודות שירות אשית פסילה ממשית ופיזי סמלי למשפחה המנוח. מתוך התחשבות בהשלכה הכלכלית שיש בכך על הנאשם לא אשית עליו קנס.

על יסוד טיעוני הצדדים והאמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מצואת על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 6 חודשים. המאסר יוצאה בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם יתאים לנאשם מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות שלא יהיה לפני 2.3.18 אשר יועבר לאישור בית המשפט. על הנאשם להתייצב ביום שייאשר עד לשעה 10:00 בובוקר, בפני המנוח על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והוצאה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י המנוחה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

2. אני מצואת על מאסרו של הנאשם למשך 7 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי יחול על עבירות של נהייה בזמן פסילה, גرم מוות ברשלנות והריגה .

3. פסילה מלקלל /או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 שנים בגין תקופת הפסילה עד תום ההליכים.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, בנסיבות בית המשפט, לא יותר מיום 3.10.18.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקביל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל,

4. פסילה מלקלל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי יחול על עבירות של נהייה בזמן פסילה, גرم מוות ברשלנות והריגה .

5. ניתן בזאת צו מבוחן לפיו הנאשם עומד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים /או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

mobher לנאשם כי אם לא י מלא.Condresh את המוטל עליו, או אם יורשע בעבירה פלילתית או בעבירה תעבורת כלשהי, בהיותו חסר רישיון נהיגה, ישוב ביהם"ש וידון בעונש שיטול עליו.

6. פיזוי משפחת המנוח בסך של 15,000 ₪ וזאת בתוך 4 חודשים מהיום.

התשלום יבוצע במציאות בית המשפט שתפעל לישום ההחלטה.

המציאות תשליך העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 ביולי 2018, בנסיבות הצדדים.